

עפ"ת 23136/04/18 - אמיר קרני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 23136-04-18 קרני נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג
מערערים	אמיר קרני
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק-דין

ערוך לפי סעיף 57 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) על החלטת בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים מיום 11.4.18 בכ"ב סגן הנשיא יהושע צימרמן) בבא"ש 2560-04-18, אשר דחה את בקשתו של המערער לביטול החלטת מנהלת אודות איסור שימוש ברכב לתקופה של 30 יום.

- המוגה **לדין וכתב האישום (מס' 40250051816)** הדיון בבית-משפט השלום לתעבורה בכתב האישום נקבע ליום 9.5.2018.
- ביום 9.4.2018 נסמרה לבג' שרית בן-שימול המגה לדין וכתב אישום ביחס למגיות מס' 8708025 מסוג פולקסווגן. הדיון בבית-משפט השלום לתעבורה בכתב האישום נקבע ליום 9.5.2018.
- האישומים שיחוסו לבג' בן-שימול בכתב האישום היו:
 - (א) הניהג ברכב הנ"ל שעלו במסרה הודעת אי-שימוש על-ידי בוחן משרד הרישוי, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי-שימוש, במסגרת **לחקנה 308(ד) לחקנות התעבורה, התשס"א-1961**.
 - (ב) הניהג ברכב הנ"ל ושינוי מספר הרישוי הקדמית בניגוד **לחקנה 303(א) לחקנות התעבורה, התשס"א-1961**.
 - (ג) בהתנהגות לדין וכתב האישום נוכח כי ביום 9.4.18 בשעה 10:15 מכיוון כביש 437, קולמסטר אחד לפני צומת מישור "המתחלן" שישתמש אכסיוו נעצר הרכב הנ"ל לבידוק, לאחר שהראה נסמך בכביש, ואנו אחרי, לוחית היתר מדבקה מס' 534118 ורישום בעברית במבחן. בבידוק הנהגת לבדג ברכב, זוהה הרכב ע"פ מס' שלדה. ע"פ מסמך משטרה הודר הרכב לפירוק מיום 31.12.15. בנוסף, אין ברשות הנהגת רישון סחר חסר כי היא מופיעה כשישית לנהג ברכב. הסבר על כי הרכב הודר מהכביש, לוחית המבחן מחופה ואינו מקורית. למקום זמן קצין טוענה להשבתה על אתר. הסוכרר לה העבירות".
 - המוגהה של בג' בן-שימול כפי שנוכחה בהמוגה לדין וכתב אישום היתה:

"אני רוצה לקנות את הרכב אז אני מדקת אותו, אני מכירה את בעל המגרש. הוא משפחה שלי".

השימוש לבג' האיסור המנהלי על השימוש ברכב

- ביום 9.4.06, נערך לבג' בן-שימול שימוע לבג' האיסור מנהלי על החלטת דברא איסור מנהלי על שימוש ברכב. בסופו השימוע נרשם כי תוגבה של בג' בן-שימול במסגרת השימוע היתה:

"אני קונה את הרכב, אמרו לי שהוא מוגת לאחר הפכ"ל אותו לפרינס".
- לאחר השימוע, החללי קצין אר"ל לאסור מנהלית את השימוש ברכב למשך 30 יום. נמוקי החלטתו של הקצין, כפי שפורטו בסופו השימוע, היו:

"מדובר ברכב שהודר לפירוק ואסור לו כלל לסייע על הכביש".
- בשולי הודעת השימוע, על בג' החלק שענינו אישורה של בג' בן-שימול בדבר קבלת הודעת איסור השימוש ברכב, נרשם:

"הובא לדיעתי כי בתום היום 30-יום הרכב מינעד להשתמדה אלא אם כן אביא אישור קודם לכן להחזרת הרכב לכביש".

הבקשה לשחרור הרכב

- למחרת היום, 10.4.18, הגיש מר אמיר קרני בקשה לשחרור הרכב לבית-משפט השלום לתעבורה (בא"ש 2560-04-18).
- בבקשה טען מר קרני כי הוא מנהל משרת מנהל, ובן היתר במגשר צינור המכונות ששור כוב האישום. מר קרני טען כי ביום 9.4.18 נסעה במכונית של שרית בן-שימול, שהתכוונה לקנות את המכונית, כדי לבדוק אותה. לטענתו של מר קרני, המכונית "נמצאת בטיפול וברשות במגרש לצורך בדיקתה והחזרתה למשימה", לכבוש, המגיות נשאה לוחית ותי "מבחן", כותאסם לרישון הסחר... (ססקה 3 לבקשה. ההדגשה במקור).
- מר קרני צין בבקשה כי במסגרת עסקיו, הוא מחזיק "רישון סחר" וכן **הודעת ביטוח חובה סחר**, ע"פ פ"כ מהרבעים הרישומים" (ססקה 2 לבקשה. ההדגשה במקור).
- לבקשה לשחרור הרכב צורף ע"ש-מגה מלה מלה: "**הודעת ביטוח חובה סחר**" על-שם מלה מלה מלה. שאור הרכב המכונת בפוליסה הוא "כל רכב מגיע כהגדרתו בחוק הפיצויים...". בי המדס הרישאם לנהג ברכב הוגדר בפוליסה "כלל אדם הנהג ברכושת של בעל הפוליסה ובמסגרת וסיס עבודה הקיימים בניהם". וכן יפיו כוח מיוחד מיום 15.5.2014 מאת בג' מלה מלה מלה, המיפיה את כוחו של **יעקב בן-דולג**, ת.ו. 040592149, לפעול בשמה ובמקומה "כלל הפעולת הדרושות לצורך הפעלת הרישון להפעלת חס סחר 534118".
- בבקשה לשחרור הרכב התבקש בית-משפט השלום לתעבורה על-ידי מר קרני לביטל את כתב האישום ולהחזיר את המגיות לרשותו. שכן, לדבריו, "השטור טעה ולא הבין מה המשמעות של לוחית 'מבחן' ופרישנות היתה מוטעית", וכן "המגיות משמשות את המגרש לצורך העבירות ולא מכירתה, ואם כונת המשיגרה... תחתיות הרי הפרנסה של תקופה שלא בצדק ושלא לצורך שדל ראד" (ססקה 5 לבקשה).

החלטת בית-משפט השלום לתעבורה (בא"ש 2560-04-18)

- ביום 11.4.18 התקיים דיון בבקשה לשחרור הרכב בבית-משפט השלום לתעבורה. לאחר הדיון, החליל בית-משפט השלום הנכבד (כ"ב סגן הנשיא יהושע צימרמן) לדחות את בקשתו של מר קרני. עיקרי נמוקיו של בית-משפט השלום הנכבד היו כדלקמן:

"אין בוהית לנהג ברכב על פי רישון סחר היתר לנהג בו כאשר הרכב נאסר לשימוש בשל אי תקינות, וכפי שמציין השטור 'הודר לפירוק מיום 31.12.15' דהיינו מלפני למעלה משנתיים.

הנאשמת אשר נהגה ברכב נהגה בו ברוחת בלתי כשר לנהגה לחלוטין, הנהגה היתה לשם בדיקת הרכב סרם קנייתו, ובנוסכיות אלו הנהגה ברכב מסכנת בסיכון חמור את שלום הציבור. כפי שצוין לעיל אין רישון הסחר ממיר נהגה ברכב בתנאים אלו.

לנכה האמור לעיל, אין צורך להירשש לשאלת המעמד של המבקש אשר איננו מחזיק ברישון סחר אלא מחזיק במסמך הנהגא כותרת 'יפיו כוח מיוחד' ואין צורך להירשש לטענות המגספות של הדידים ומשכך אני דוחה את הבקשה".
- הודעת הערעור (מס' 23136-04-18)**
- ביום 15.4.18 הגיש מר קרני את הערעור הנוכחי. בערעור דור מר קרני, בעיקרם של דברים, על הטענות שטען בפני בית-משפט השלום הנכבד לתעבורה. עם זאת, לערעור צורף יפיו כוח שונה מה שהוגש לבית-משפט השלום לתעבורה. בא-כוחו של מר קרני ציין בהודעת הערעור כי מדובר ביפיו כוח מהבגליים הרישומים "הגם שחופים שלו ולהם סנף בתל-אביב" (ססקה 3 להודעת הערעור).
- יפיו כוח שצורף היה יפיו כוח של בג' מלה מלה מלה מיום 15.5.2015 ובמסגרתו יתפה בג' מלה מלה מלה כוחו של מר אמיר קרני לפעול בשמה ובמקומה "כלל הפעולת הדרושות לצורך הפעלת שלט במבחן מספר 534118".

הטיעונים בערעור

- הערעור נשמע בפניי ביום 16.4.2018. במסגרת הערעור שש טענו ע"ד שינא, בא-כוחו המלחמד של המערער, כי רכב המצוי "מבחן" אינו רכב. שיתן לומר עליו כי מספר לוחית הזהוי שלו שונה שלא כדן. אשר לעובדה, שהוצגה ביחס לרכב תעודת אי-שימוש, טען ע"ד שינא כי אין הרכב הודר בתום המכונת, אך לבדור הרכב חתון, והמערער - שבקאו ומחמן בכלי רכב - וודא שריכב אים מסוק לנהגה. ע"ד שינא אשר שלא התקיימה הפרוצדורה, הקבועה בתקנה 308 ובתקנה 309 לחקנות התעבורה, התשס"א-1961 לפיה יש צורך בהוצאת תמחות הרכב אים מסוס.
- ביחס ליפיו כוח ממת בג' מלה מלה מלה: ע"ד שינא הסכר כי לבית-משפט השלום לתעבורה הוגש בשנגה יפיו כוח ממת בג' מלה מלה למר בן-דולג אך ככר במהלך הדיון בבית-המשפט לתעבורה, וכן במצורף להודעת הערעור, הוגש יפיו כוח המכון של בג' מלה מלה למר קרני, המערער. ע"ד לאווגן, ב"כ המגירה, לא התנגד להגשת יפיו כוח העדכני. טענתו של מר שינא היא כי די ביפיו כוח הממור כדי להעניק למר קרני את המסכות לפעול כפי שפעל בהתבסס על רישון הסחר של בג' מלה מלה מלה. במהלך הערעור, ע"ד שינא אף העמיד לעיון בית-המשפט והתבעיר מחסמן שכתבה בג' מלה מלה מלה, ולפיו "היא עוסקת בסחר בממונות ורכבים, וכמו כן יש לנו שש סניפים ועבודת במשווקים עם הסנף בירושלים בתל אביב ברוחב שדרות הר ציון ובירושלים רחוב מוריה 2" (לאחר העיון, מסמך זה הוחזר לע"ד שינא לבקשות, בשל כך שלא היו לסמך עותקים). ע"ד לאווגן, ב"כ המגירה, לא התנגד להגשת המסמך.
- ע"ד לאווגן, ב"כ המלחמד של המגירה, התנגד לקבלת הערעור. ע"ד לאווגן הגיש במהלך הערעור הדפיס מ"מערכת רכב", כי נרשם כי רכב מוגית פולקסווגן מס' 8708025 הוא ממצב של "אובדן מגוח" (סומן מש/1). ע"ד שינא לא התנגד להגשת התדפיס.
- הגיש ע"ד לאווגן אסופת מסמכים, מתנגה מלה, לטענתו, כי בג' שרית בן-שימול הנ"ל נהגה במגיות הנ"ל ביום 2016 וגם אז התייצב לשימוע המנהלי מר אמיר קרני, המערער. ע"ד לאווגן הוסיף ציין כי "בסופו של יום הרכב לא הושבת בדו"ח הנ"ל אצל מי שעבר את השימוע זה להגשק". ע"ד שינא, אשר עיין במסמכים במהלך הדיון, לא התנגד להגשקם.
- טענה נוספת בפני ע"ד לאווגן היתה כי סדרת יפיו כוח שחונשו, אין כדי להעניק לבג' בן-שימול את הזכות לנסוע במכונית, שכן לבג' בן-שימול בוודאי לא ניתן כל יפיו כוח מבג' מלה מלה.
- ע"ד שינא השבי לטענותיו של ע"ד לאווגן והתייחס במהלך הערעור למסמכים שהוצגו על-ידי ע"ד לאווגן, בפרט למסמכים שסיקו בהגיתנה של בג' בן-שימול באותה מוגית בשנת 2016. ע"ד שינא טען בהקשר זה כי ההסבר להם הוא שנגב' בן-שימול לא היתה קבועה של משרת המכונות, במסגרתה היא בדיקה את המכונית ומתחבת לבג' רישית.
- לפיכך, בקיש ע"ד שינא לקבל את הערעור. ע"ד לאווגן, מצדו, בקיש לדחות את הערעור.

דיון והכרעה

- לאחר העיון נמצאת כי דין הערעור להידחות, מטעמים של בית-משפט השלום הנכבד לתעבורה.
- כפי שעמד על כך בית-משפט השלום הנכבד, "אין בוהית לנהג ברכב על פי רישון סחר היתר לנהג בו כאשר הרכב נאסר לשימוש בשל אי תקינות, וכפי שמציין השטור 'הודר לפירוק מיום 31.12.15' דהיינו מלפני למעלה משנתיים". בוהינה מעין זו שיש כדי לסכן את שלום הציבור, "ואין רישון הסחר ממיר נהגה ברכב בתנאים אלו".
- נקודת המוצא בענייננו היא כי רכב, המסכן את הציבור, אל לו לנסוע בכביש הגרץ. וודשי: בענייננו מדובר ברכב, שהודר לפירוק ואשר קיימת ביחס אלו קביעה מסמכת לפיה הרכב מסכן את הציבור.
- ב"כ המערער אשר במסגרת הערעור כי לא קומת ביחס לרכב הפרוצדורה הקבועה בדין, המאפשרת לקבוע אם רכב הוא חתון ואינו מסמן את המציבר. די בכך כדי להוביא לדחיית הערעור, בהמשך לנימוקי בית-משפט השלום הנכבד. שיקולים כלכליים, בהם בקיש ב"כ המערער להחליט, אינם יכולים להצדיק התחלתות המפרוצדורה הקבועה בדין, שהמוגה בצידה נועדה להבטיח כי סרם בר-סמכא הוא שקינע כי הרכב חתון ואין בו כדי לסכן את הציבור.
- לא למותר לשלב ולהציג בהקשר זה את שאמאר בשולי הודעת השימוע, לאמור כי "הובא לדיעתי כי בתום היום 30-יום הרכב מינעד להשתמדה אלא אם כן אביא אישור קודם לכן להחזרת הרכב לכביש".
- בנוסכת אלו, לא עלה הצורך להירשש לטענות הצדדים בנוגע למשמעותם של יפיו כוח ממת בג' מלה מלה; בנוגע לכך שבפוליסת הביטוח שהציג המערער נרשם כי בי המדס הרישאם לנהג ברכב הוגדר בפוליסה "כלל אדם הנהג ברכושת של בעל הפוליסה ובמסגרת וסיס עבודה (הוספה), כאשר לכאורה לא הובאה ראיה לכך שהתקיים וסיס עבודה עם בג' בן-שימול; ובנוגע לשכך בן-שימול נמצאה נהגת פעמיים בפערי זמן משמעותיים באותה מוגית.
- אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.